

και πάλιν, τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν και τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον λέγοντες τὸ «Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω...»

Σημείωσις: Εἰς τὸ προπαρελίθον φύλλον ἐν τῷ περὶ Ἰ. λειτουργίας ἄρθρῳ και ἐν ἀρχῇ, ἄγνωστον πῶς παρεισέφρησεν ἡ λέξις **συμβολικῆ**, ἥτις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ὑπάρχουσα ἐκεῖ.

Ἀρχιμ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Ἡ ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

4ου

«Μοι ζητεῖτε, κυρία, λεπτομερείας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν δύο μικρῶν, τὰς ὁποίας ὑπεσχέθητε νὰ σὰς δώσω. Ἴδου ἐν ἄλλοις τὸ τί συμβαίνει εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.»

Καὶ ἤρξατο νὰ διηγῆται λεπτομερῶς, πῶς εὗρεν ὑπὸ τὸ δένδρον τὰ παιδία· τί τῷ εἶπεν ὁ Θεόδωρος ὅταν ἐξύπνησεν· τί τοῖς συνέβη, και ὁποῖα ἐλέχθησαν μετὰ τῶν καθ' ὁδόν· ὁποῖαν ἐντύπωσιν τῷ ἔκαμε τὸ ἐνδ' ἀφέρον, τὸ ὁποῖον ἐδείκνυεν οὗτος διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀδελφικῶν του καθήκοντων· ὁποῖαν συγκίνησιν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν τρυφερότητα και ἀφοσίωσιν του πρὸς τὸν μικρὸν ἀδελφόν του· ὁποῖον θαύμασμον ἐξήγειρεν ἐν τῇ ψυχῇ του τὸ θάρρος και τὸ σθένος τῆς ψυχῆς του μικροῦ τούτου ἥρωος εἰς τὰς περιπετείας· και τέλος τὸν οἶκτον και τὴν συμπάθειαν, τὰ δύο ταῦτα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν περιστατικῶν τούτων ἐγεννήθησαν ἐν τῇ ψυχῇ του, πρὸς τὰ ἀτυχεῖα ἐκεῖνα πλάσματα, και τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν του νὰ μὴ περιορισθῇ μέχρι τοῦ σημείου ἐκεῖνου ἢ πρὸς αὐτὰ ὑποστηρίξεις και συνδρομὴ του.

«Τώρα λοιπόν, κυρία μου, ὅπου ἔμαθες ὅλα τὰ περιστατικὰ τοῦ λυπηροῦ τούτου κοινωνικοῦ ἐπεισοδίου, ἐξηκολούθησε νὰ λέγῃ ὁ Παναγιώτης, ζητῶ και ἐγὼ τὴν συμβουλήν και συνδρομήν σας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ζητῶ νὰ μὲ συμβουλευθῆτε και νὰ μὲ συνδράμητε, ὅπως δυνηθῶ νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, ἢ ὁποῖα ἐπεβλήθη εἰς ἐμὲ ἐκ τῶν περιστάσεων σήμερον, ἀπέναντι τῶν δύο τούτων ἀτυχῶν πλάσμάτων, διότι εἶνε ἀπάνθρωπον και ἀνεπίτρεπτον ἐκ μέρους τῆς συνειδήσεώς μου, νὰ τὰ ἐγκαταλείψω εἰς τὴν κατάστασιν εὗρον αὐτὰ, ἔρμαια τῆς τύχης.»

Ἦμην στρατιώτης κληρωτὸς ἐπὶ δύο ἔτη, ἀφυπηρέτησα προχθές, και σήμερον μεταβαίνω εἰς τὸ χωρίον μου, τὸ ὁποῖον ἀπέχει ἀπ' ἐδῶ δέκα ὄλας ὥρας. Εἶναι δυνατὸν τώρα νὰ σύρω μαζί μου τοὺς δύο αὐτοὺς μικροὺς χωρὶς νὰ ἔχω κανὲν μέσον μεταβάσεως και νὰ διανύσω τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα μὲ τόσην κακοστρατίαν, μὲ τόσην βροχήν, μὲ τόσην λάσπην, μὲ τόσον ἀνεμον, μὲ τόσην κακοκαιρίαν, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας; Ἐπειτα δὲν ἔχω οὐκίαν δὲν ἔχω σύζυγον· δὲν ἔχω μητέρα ἢ ἄλλον τινὰ στενὸν συγγενῆ· ποῦ θὰ ὑπάγω; ποῖος θὰ μοι τὰ προσφυλάτῃ και περιποιεῖται, ὅπου θέλουν διαρκῆ προστασίαν και ἐπίβλεψιν;

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην κυρία μου, ὡς βλέπετε, τὸ μὲν καθήκον εἶνε ἐπιτακτικόν, αἱ δὲ κοινωνικαὶ

συνθήκαι ἀντιστρατευόμεναι. Συνεπῶς μετὰ τὴν ἐξιμολόγησιν μου ταύτην ἢ τακτοποίησιν και διεκπεραίωσιν τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως ἐναπόκειται οὐχὶ τόσο εἰς τὰς πολυτίμους συμβουλὰς σας, ὅσον εἰς τὴν ὑμετέραν προσωπικὴν συνδρομήν. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἀρνηθῆτε αὐτήν, διότι τὸ καθήκον τῆς κοινωνικῆς ἀλληλοβοηθείας εἶναι ἐπιτακτικὸν διὰ πάντα ἄνθρωπον, πολὺ δὲ περισσότερο δι' ἡμᾶς τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ θυσιασθέντος Σωτῆρος ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄλλως τε και διὰ τῆς ἄλλου τρόπου δύναται νὰ πιστοποιηθῇ, ὅτι τὸ πανδοχεῖόν σας τοῦτο εἶνε ὄνομα και πρᾶγμα συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν, τὴν ὁποῖαν φέρει, εἰμὴ διὰ τῆς ἀναλήψεως και ἐκτελέσεως τοιούτων θεοφιλῶν ἔργων;

Ἀνέγνωσα, ὅταν εἰσηρχόμην ἐδῶ μέσα, ἄνωθεν τῆς ὑύρας, ὅτι τὸ πανδοχεῖόν σας ὀνομάζεται τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου. Λοιπὸν ἐπιβάλλεται τώρα εἰς σὰς τοὺς διευθύνοντας αὐτὸ νὰ πράττητε ἔργα παρόμοια πρὸς τὰ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, ἐπιβάλλεται, θέλω νὰ εἶπω εἰς σὰς ἢ ὑποχρέωσιν σήμερον νὰ παραλάβητε ἐπὶ τοῦ παρόντος και προστατεύσητε τοὺς μικροὺς τούτους, ὅστινες ἔχουσι χρεῖαν ὄχι μικροτέραν τῆς εὐσπλαγγίας ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ἐδείξε, καθὼς ἐξιστορεῖ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τὸ πανδοχεῖον τοῦ Σαμαρείτου πρὸς τὸν τραυματισθέντα ὑπὸ τῶν λησῶν. Τοιοῦτόπως δὲ ἢ ἀποδείξητε εἰς τὸν κόσμον και ἐμπράκτως, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ δὲν ἐτέθη ἀπλῶς και ὡς ἔτυχε, οὔτε πρὸς φαινάκην και χάριν ἀργυρολογίας, ἀλλὰ πρὸς ὑψηλοτέρους σκοποὺς και ἰδεώδη οὐράνια. (Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδικὴν μου ὑποχρέωσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεώς μας, δύναμαι νὰ φέρω εἰς γνώσιν σας, και νὰ σὰς ὑποσχεθῶ ἐπὶ τῇ λόγῳ τῆς τιμῆς μου, ὅτι θὰ ὑπάγω νὰ ἐργασθῶ ὅπως δύναμαι, και, ὅταν δώσῃ ὁ Θεὸς και ἐπιστρέψω μὲ τὸ καλὸν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ μέρος τοῦτο, θὰ σὰς πληρώσω τοὺς κόπους σας, τοὺς ὁποῖους θὰ ἔχητε καταβάλλει διὰ τοὺς μικροὺς, μὲ τὸ παραπάνω.»

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ἡ ξενοδόχος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

«Ἦκουσα, κύριέ μου, μετὰ προσοχῆς τὴν διήγησιν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ κοινωνικοῦ τούτου ἐπεισοδίου και συνεκινήθητε μέχρι δακρύων, ὡς παρετήρησατε ἐκ τῆς ἐντυπώσεως, τῶν ὁποῖων μοι ἐπροξένησεν ἡ ἀφήγησις ὄλων μὲν, πρὸ πάντων ὁμοῦ ἢ τῆς στάσεως τοῦ Θεοδώρου ἀπέναντι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀδελφικῶν του καθήκοντων. Μολονότι ἡ ἡλικία του ἦτο μέγα ἐμπόδιον διὰ τὴν ἀνάληψιν και ἐκτέλεσιν τοιούτων καθήκοντων, ἐν τούτοις οὗτος, κατανικήσας τὰ πάντα, ἀνεδείχθη ἀληθῶς ἥρωος, καθὼς ὀρθῶς και δικαίως τὸν ὠνομάσατε, τοῦ καθήκοντος.»

Ἡ στάσις ὁμοῦ αὐτῆ τοῦ μικροῦ Θεοδώρου διδάσκει ὅτι και ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ ὑπολείπωμεθα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν παρομοίων καθήκοντων, ὅταν αἱ περιστάσεις καλέσωσιν ἐν τοιοῦτο. Διὸ θὰ μοι ἐπιτρέψητε, ἐπειδὴ τὴν στιγμὴν ταύτην εὐρίσκωμαι εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν, νὰ συγχαρῶ ἀπὸ καρδίας και ὕμας, ὡς παρόμοιοι ἥρωα τοῦ καθήκοντος. Διὸ, ἂν ὁ Θεόδωρος ἐδείχθη ἥρωος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀδελφικῶν του καθήκοντων, δὲν ὑπερῆσατε ὁμοῦ και ὑμεῖς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοινωνικῶν σας καθήκοντων.

Ἀπέναντι λοιπὸν τῆς ἐκτυλίξεως τοιούτων τρυφε-

ρών αισθημάτων, ως πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν κοινωνικῶν καθήκοντων, καὶ τῆς πίεσεως ἐκ μέρους τῆς φαρᾶς αὐτῶν τῶν πραγμάτων, δύναται ἰά μὲν ἀπαθῆς καὶ ἀσυγκίνητος μία γυναικεῖα καρδιά: «Ὡστε ἐπερίττειεν ἴσως πᾶσα οὐαδὴποτε ἄλλη ἔκκλησις πρὸς συγκίνησιν εἰς τὰ φιλόπρωπα καὶ χριστιανικὰ αισθήματα καὶ καθήκοντα τῶν διευθυνόντων τὸ κοινωνικὸν τοῦτο καθήκον. Λογίζομαι ἐν τούτοις εὐτυχῆς καὶ χαίρω χαρὰν ἐν Κυρίῳ, διότι μοι δίδεται σήμερον ἡ κατὰλληλος περιστασις, ἵνα τὸ ταπεινὸν μου τοῦτο πανδοχεῖον ἐκτελέσῃ ἔργα, παρόμοια τῶν τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὅποιον καὶ ἔχει ἰδρυθῆ. Ἐπίσης μοι ἐπιβάλλεται, νομίζω, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι καὶ ἡ δὴλωσίς σας ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνδὸς κοινωνικοῦ καθήκοντος, ἐπιβάλλοντος τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις πρὸς πάντας, ἐπερίττειε καὶ αὕτη, καὶ μόνον μὲ ἀναγκάζει νὰ θαυμάζω τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς σας».

Ἐνθ' ἡ ξενοδόχος ἔλεγε ταῦτα, ὁ Παναγιώτης παρετήρη αὐτὴν μετὰ θαυμασμοῦ διὰ τὰς ἰδέας αὐτῆς τὰς ὑψηλὰς καὶ τὰ χριστιανικὰ τῆς φρονήματα, καὶ ἔχαρει ἐνδομύχως, διότι ἐπετύγγανε τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ χάρις εἰς τὰς ἰδέας ταύτας καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα. Διὸ καὶ ἐν τέλει συνεχάρη αὐτὴν ὀλοψύχως διὰ τὰς ἀρετὰς τῆς ταύτας, καὶ, ἐπειδὴ ἐθεώρησεν, ὅτι ἐν τῇ ρύμῃ τῆς ὀμιλίας του ἴσως παρεφέρθη καὶ εἶπε λόγους, οἵτινες νὰ τὴν ἐλύπησαν, τῆς ἐξήτησε καὶ συγγνώμην διὰ τὴν ἀνοικεῖον ἀπέναντί τῆς στάσιν του ταύτην.

Ἐπειτα ἔλαβε τὸ πιλίκιον του, καὶ χαιρετήσας αὐτὴν ἐξήλλαε χάριν ἀναψυχῆς εἰς τὸ χωρίον.

Ἐον

Ἐν τῇ μεταξὺ ἤρξατο ἀπὸ στόματος εἰς στόμα νὰ διαδίδηται ἀνά τὸ χωρίον ἡ ὑπόθεσις τῶν παιδίων, καὶ ἐγεννάτο εἰς ἕκαστον ἡ περιέργεια νὰ μάθῃ τὰ γεγονότα καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ξένου. Ὡστε πολλοὶ ἐκ τῶν χωρικῶν ἑστειμάτων αὐτὸν καθ' ὁδόν, καὶ ἐρωτῶντες, διεφωτίζοντο παρ' αὐτοῦ καταλλήλως. Ἦκουε δὲ καὶ ἐμάνθανε καὶ οὗτος παρὰ πάντων, ὅτι ἡ γυνή, εἰς χεῖρας τῆς ὁποίας ἀνετίθετο ἡ φροντίς καὶ ἐπίδωξις τῆς συντηρήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῶν παιδίων, ἦτο καθ' ὅλα ἀντάξιος ἕνεκα τῶν περιουσιῶν αὐτῆν ἀρετῶν, τῆς κοινωνικῆς θέσεως, καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ὀλικῆς αὐτῆς ἀποκαταστάσεως.

Ὁ εἰς παραδείγματος χάριν ἔλεγε ὅτι ἦτο χήρα, καὶ παιδιὰ δὲν εἶχεν ὥστε τὰ δύο μὲν κρὰ ἐκείνη ἦσαν τυχηρά, διότι θὰ τὰ υἱοθετήσῃ, καὶ θὰ τὰ ἀγαπᾷ ὡς παιδιὰ ἰδικὰ τῆς, ὡς παιδιὰ τῆς καρδίας τῆς. Ὁ ἄλλος ὅτι ἡ γυνὴ ἐκείνη εἶνε ἡ πλέον ἀγαθὴ καρδιά τοῦ χωρίου, διότι δὲν ὑπάρχει ἀγαθοεργία, ἡ ὁποία νὰ γείνη ἐντὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὴ νὰ μὴ λάθῃ μέρος γενναίων ὥστε ἦσαν τυχηρά τὰ καύμενα τὰ ὄρφανὰ νὰ πέσωσιν εἰς τοιαύτας χεῖρας. Ὁ ἕτερος, ὅτι εἶνε γυνὴ ταμῖα καθ' ὅλα, συνεπῆς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς, ἀφιλοκερδῆς εἰς τὰς συναλλαγὰς τῆς, καὶ ὀλικῶς εἰς καλὴν κατάστασιν ὥστε τὰ καύμενα τὰ πτωχὰ, ὅχι μόνον δὲν θὰ ζητήσῃ νὰ τὰ ἐκμεταλλεῖται, ἀλλὰ καὶ θὰ καλοζήσουν καὶ θὰ σπουδάσωσι νὰ γείνωσι καλά καὶ δρῶντα πρόσωπα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Εἰς ἄλλος, ὅτι καὶ ἡ μόνη ἀδελφῆ, τὴν ὁποίαν ἔχει πλησίον τῆς, ἀν

καὶ μικρὰ ὅπου εἶνε ἀκόμη, δεικνύει ἐν τούτοις, ὅτι καὶ αὕτη κοσμεῖται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀγαθῶν προσόντων καὶ ὁμοιάζει καθ' ὅλα πρὸς τὴν μεγαλυτέραν τῆς ἀδελφῆν ὥστε καὶ ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὰ μικρὰ πτωχὰ πρέπει νὰ θεωρῶνται εὐτυχῆ, διότι ἀποκτῶσιν οὐχὶ μίαν ἀλλὰ δύο ἐν ταύτῃ μητέρας. Καὶ τέλος ὁ γηραιὸς ἱερεὺς τοῦ χωρίου ἔλεγε, ὅτι ἐγὼ γνωρίζω ἀπὸ πάντα ἄλλον καλλύτερον καὶ τὴν Οὐρανίαν καὶ τὴν Εὐτυχίαν, τὰς δύο αὐτὰς ἀδελφάς, διότι ἐγὼ μὲ τὰς ἰδέας μου χεῖρας ἐθάπτισα, τὴν μὲν πρώτην πρὸ 32 ἐτῶν, τὴν δὲ δευτέραν πρὸ 18, ἐγὼ ἔστεφάνωσα τὴν Οὐρανίαν πρὸ 12 ἐτῶν, ἐγὼ τὰς ἐξομολογῶ καὶ τὰς διδάσκω πάντοτε, καὶ ἐγὼ ὑπέδειξα εἰς τὴν μεγαλυτέραν, ὅταν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός τῆς ἀπεφάσισε διὰ τοῦ ἔργου τῆς νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν κοινωνίαν ψυχωφελῶς, νὰ ὀνομάσῃ αὐτὸ πανδοχεῖον τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, ὡς δηλωτικὸν τῶν θεοφιλῶν αὐτῆς προθέσεων ὥστε οὐδεὶς λόγος δὲν ὑπάρχει νὰ μὴ φανῇ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τῶν παιδίων, ἀντάξιος τῶν προσδοκίων καὶ τῆς ἀγαθῆς ψήμης, διὰ τῶν ὁποίων ἡ κοινωνία τὴν περιβάλλει.

Κατὰπληκτιος γενόμενος ὁ Παναγιώτης ἐκ τῶν πληρωσιῶν τούτων, ἀπήντα πρὸς τοὺς παρισταμένους. «Ἐγὼ οὐδέποτε ἀμφέβαλον εἰς τὴν ὑπαρξιν τῆς Θεῆας Προνοίας. Ἦδη ὅμως δλέπω αὐτὴν καὶ ὀφθαλμοφανῶς. Τὸ περιστάτικόν τῶν παιδίων καὶ ἡ σημερινὴ αὐτῶν ἀποκατάστασις πρέπει νὰ πείσῃ τοὺς πάντας, ὅτι οὐδὲν γίνεται ἐν τῷ κόσμῳ, ἀκόμη καὶ μία θρίξ, καθὼς λέγει ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν δὲν πίπτει ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ.

Ναί, τὰ πάντα προέρχονται ἐκ Θεῆας Προνοίας, τὰ μὲν κατ' εὐδοκίαν πρὸς ὀφέλειαν, τὰ δὲ κατὰ παραχώρησιν πρὸς σωφρονισμὸν καὶ διδασκαλίαν, καὶ διὰ τοῦτο μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ὁ φόβος, οἱ ἐνδοιασμοὶ καὶ αἱ μεμπτοιμαίαι, διατὶ ἐγένετο τοῦτο οὕτως, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔπρεπε νὰ γείνη τὸ ἄλλο. Καθὼς ὁ οἰκοκύριος εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τῶν κτισμάτων Αὐτοῦ γνωρίζει τί πράττει. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε εἰς θέσιν, δὲν δύναται νὰ ἐξιχνιάσῃ τὰς βουλὰς τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς κρίσεις αὐτοῦ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ κλίνη εὐλαθῶς τὸ γόνυ ἀπέναντι τῶν θείων ἀποφάσεων καὶ ἐνεργειῶν».

Αὐτὸ καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια πρὸς ταῦτα ἔλεγε ὁ Παναγιώτης, ὅπου ἡ περίστασις ἀπῆλθε ἐν τοιοῦτον. Ἀφοῦ δὲ ἔκαμεν ὄλον τὸν γύρον τοῦ χωρίου καὶ ἐπισκέφθη πᾶν ἀξιοπεριεργον δι' ἕνα ἐπισκέπτῃν ξένον μέρος ἀπεφάσιον ἔπειτα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια καὶ ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ πανδοχεῖον τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου ἀγούσαν.

Ἐον

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τῆς ἐκ τοῦ πανδοχείου ἀπουσίας τοῦ Παναγιώτου ἡ Οὐρανία εὗρε καιρὸν νὰ προπαρασκευάσῃ ἐκ τῶν ἐνότων καὶ διευθετήσῃ τὰ χρεῖωδῆ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν διαμονὴν τῶν παιδίων.

Ἐπειτα ἔστειλε καὶ προσεκάλεσε τὴν ἀδελφὴν τῆς Εὐτυχίαν, ἣτις ἀπουσίαζε κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν, μόλις ἦλθε, ἀγγήγειρε μετὰ ψυχικῆς ἀγαλλιᾶσεως τὰ συμβάντα, εἰπούσα μετὰ ἄλλων

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

— Χριστιανοί Σοφισταί.

Ἀποτελοῦν καὶ οὗτοι μίαν ἐπὶ πλέον ἐκλεκτικὴν φιλοσοφίαν ἐπὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Προσπαθοῦν κατὰ τὰς ἀντιλήψεις καὶ ἐπιθυμίας των νὰ παραμορφώσουν τὸν Χριστιανισμόν. Ἰδρυτὴς τῆς αἰρέσεως ταύτης εἶναι ἡ **Ἐνω** μία ἄστατος, μυστικοπαθὴς, πολιτικῶς ὑπανδρευθεῖσα καὶ ψυχικῶς πάσχουσα γυνὴ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν πρὸ 50 ἐτῶν. Προσπαθοῦν νὰ δώσουν διαφόρους ἐξηγήσεις τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ προφητεία των αὐτῆ πολλὰ θαύματα ἔκαμεν δι' ὑποβολῆς ὑπὲρ ἧς καὶ σύγγραμμα ἰδιαιτέρον ἔγραψεν. Κατόπιν κατεδίκασεν ἡ ἴδια τὴν δι' ὑποβολῆς θεολογίαν ὡς ἀδύνατον ὅπερ ἀποτελεῖ **ἡθικὸν παραλογισμόν** κατὰ τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις τῆς! Καὶ ἐν ταῦτοις τὴν ἄσωτον καὶ ἀαστάστατον ταύτην γυναῖκα ἀκολουθοῦν ἤδη μυριάδες ὁπαδῶν καὶ ὑπερχίλιαι ἐκκλησίαι ἔχουν ἀνεγερθῆ ἐπ' ὀνόματι τῆς με κέντρον τὴν Βοστώνην. Ἰδοὺ τὰ χάλια τῶν λεγομένων σοφῶν ὅταν ἐκ τοῦ ἐγωῦσμοῦ καὶ τῆς διαφιλορέας των παραλαίωσι!

— Β' Ἐθνικὸν Συνέδριον.

Τῆ 29ῃ Μαΐου συνεκροτήθη ἐν Ἀθήναις τὸ Β' Ἐθνικὸν Συνέδριον ἐκ μέρους διαφόρων ἡθικῶν, πνευματικῶν καὶ θρησκευτικῶν σωματείων. Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου τούτου εἶναι ἡ καταπολέμησις τῶν ἐχθρῶν καὶ διαφθορῶν θρησκείας, γλώσσης, οἰκογενείας καὶ τοῦ ἐν γένει ἡθικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καθεστώτος, οἵτινες ἐσχάτως ὡς ἐκ τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀτιμωρησίας τοῦ Κράτους κητέστησαν θρασυτάτοι ἀποκαλοῦντες ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἡθικά ἰδεώδη «σάπια ἰδανικά», τὴν δὲ θρησκείαν «ὄπιον τοῦ λαοῦ!» Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξυπνήσῃ ὁ λαὸς καὶ νὰ ἴδῃ καλῶς ὅτι μερικοὶ λαοπλάνοι καὶ ὑπουλοὶ ἐκμεταλλεῦται ζητοῦν νὰ τὸν ἀφιονίσουν καὶ νὰ τοῦ συμπνιξοῦν κάθε ἰκμάδα ἡθικῆς. Τὰ τοιαῦτα συνέδρια πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν καὶ νὰ συστηματοποιηθοῦν ἵνα τελεσφόρως ἀντιδράσουν καὶ σώσουν τὴν χώραν καὶ σταματήσουν τὸ ἐλέθριον κατὰ κρημῶν κατρακύλισμα.

— Ἴνα τί ἐφρῦαξαν σοφοί;

Τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁποῖον ἀνεκάθεν κατὰ τὴν Γραφὴν ὑπῆρξε λίθος προσκόματος καὶ πέτρα.

ὅτι καὶ τὰ δύο εἶναι χαριτωμένα παδιά, σωστοὶ ἄγγελοι, ἀξίζοντα τὸν κόπον νὰ λάβωσι μίαν ἀνατροφὴν καθὼς πρέπει. Προσέθηκε δέ, ὅτι ὁ Κύριος τὰς εὐσπλαγγίσθη, καὶ τὰ ἔστειλεν εἰς αὐτὰς διὰ νὰ συμπληρωθῇ δι' αὐτῶν ἡ εἰσιακὴ των εὐδαιμονία, ἥτις καθυστερεῖ ἕνεκα μᾶς τοιαύτης ἐλλείψεως.

Ἡ Ἐδύχια ἀκούουσα ταῦτα, ἐπέτα ἀπὸ τὴν χαρὰν, καὶ με πλήρη ἀνυπομονήσαν εἶπε πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς: Καὶ ποῦ εἶνε αὐτὴν τὴν ὥραν τὰ ἀγγελουδία μου διὰ νὰ ὑπάγω νὰ τὰ ἴδω καὶ νὰ τὰ ἀσπασθῶ; Μήπως εἶνε εἰς τὴν κρεδατοκάμαραν;

Ὅχι, ἀπαντᾷ εἰς αὐτὴν ἡ Οὐρανία. Τὰ ἔστειλα εἰς τὸν κήπον διὰ νὰ παίξωσιν.

(Ἀκολουθεῖ)

σκανδάλου εἰς πτώσιν ἢ ἀνάστασιν πολλῶν ἐξκολλουθεῖ καὶ σήμερον ὑπὲρ ποτε ν' ἀπασχολῆ ζωηρότατα τοὺς σοφοὺς τοῦ κόσμου... καὶ δὴ κατὰ ἐντελῶς παράδοξον τρόπον! Ἀφ' οὗ αἱ μέχρι σήμερον προσάθειαι των νὰ ἀμαυρώσουν ἢ ἐπισκιάσουν τὸν ἥλιον τοῦτον τῆς δικαιοσύνης ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπονεϊδίστου ἀποτυχίας, ἤδη προσπαθοῦν νὰ θέσουν ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦτο τὸ ζήτημα τῆς ὑπάρξεως καὶ αὐτοῦ ὡς ἱστορικοῦ προσώπου! Συνέρχεται ὅθεν κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις κατ' ἄ γράφει ὁ ἡμερήσιος τύπος σωρεία σοφῶν! Ἴνα ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον ζήτημα. Ἔως ποῦ φθάνει ἡ μωρία καὶ ἡ ἀπιστία καὶ διαφθορά. Ἄν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα περὶ τοῦ κόσμου ἐν βλέπομεν, ἄλλο τόσον δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ ζήτημα ὑπάρξεως Χριστοῦ! Τόσον πολλὰ τὸ ὄνομα Του εἶναι ἀναποσπαστῶς συνυφασμένον με τὴν Παγκόσμιον ἱστορίαν!

— Τὰ θρησκευτικὰ ἐν τοῖς σχολείοις.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ξένων προπαγανδιστικῶν ἐργειῶν ἤδη καὶ μεταξὺ τῆς ἀκχαρτίστου καὶ εὐεξάπτου μαθητικῆς νεολαίας, ἀπεφασίσθη ἡ λήψις συντόνων μέτρων πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τούτων. Πρὸς τοῦτο ἀπετελέσθη ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. κ. Χρυσόστομου καὶ τῶν κ. κ. Λούβαρι καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πανουργιᾶ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου. Μετὰ ἐπισταμένην δὲ μελέτην ἀπεφασίσθη ἡ ἐκδοσις εἰδικῶν μέτρων τιμωροῦντος ἀυστηρῶς τοὺς προπαγανδίζοντας μεταξὺ τῶν μαθητῶν. Πρὸς τούτοις ἐζητήθησαν τηλεγραφικῶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρὰ τῶν ἐκεῖ πρεσβευτῶν τῆς Ἑλλάδος πληροφορίαι περὶ τῶν μέτρων αὐτῶν καὶ τὰ ἄλλα Κράτη ἔλαβον ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ρητῶς ἐδήλωσεν ὅτι τὸ κυριώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον ὄπλον εἶναι ἡ συστηματικώτερα καὶ πυκνωτέρα διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς σχολείοις. Ἄς ἴδωμεν θὰ κάμῃ καὶ ὅ,τι λέγει; Ἡ λέγονται ὅτι λέγονται ἀπλῶς διὰ νὰ λέγονται;

— Οἱ παλαιοημερολογίται.

Ἡ ἀχαρακτήριστος βιαιοπραγία ἐκ μέρους τῶν παλαιοημερολογιτῶν κατὰ τοῦ σεπτοῦ προσώπου τοῦ Πρωθιεράρχου μας, ἐπιβάλλει τὴν λήψιν ριζικῶν μέτρων κατ' αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Μέχρι τινος μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ χρόνος θὰ ἐθεράπευε τὸ νόσημα των, θὰ ἦσαν ἴσως ἀνεκτοὶ καὶ ἀξιοὶ οἴκτου ὡς μὴ δυγόμενοι νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου οὐδόλως θίγει τὴν θρησκείαν. Ἀφ' οὗτου ἔμως προσαταιρισθέντες ἐγκληματα καὶ ἀναρχικὰ στοιχεῖα δημιουργοῦν ἐπεισόδια ἴμοια πρὸς τὰ ὁποῖα δὲν συναντᾷ τις οὐδ' ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐπιβάλλεται νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ὅπου δὲν ἰσχύει ὁ λόγος ἰσχύει ἡ ράβδος ἡτοῖ ἡ Δικαιοσύνη. Καὶ ἂν οὗτοι ἐπαγγελάμενοι τὸν θεοσεβῆ ἀσεβοῦν κατὰ τόσον ἀχαρακτήριστον τρόπον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Κυρίου μηδόλως φοβούμενοι τὴν Θεῖαν Δικαιοσύνην, πρέπει νὰ ὀρθωθῇ πρὸ αὐτῶν ἀμείλικτος ἢ ἀνθρωπίνῃ δικαιοσύνη πρὸ σωφρονισμῶν.